

pokračuje v zabíjení káfírů a káfíři pořád jen říkají: „Postaráme se o ten problém tak, že budeme předstírat, že neexistuje.“ Zcela odmítáme připustit, že se jedná o kulturu, která je oddaná tomu, aby zničila naši káfírskou kulturu. Když pojedete do Iráku, nenajdete křesťanský Irák. Když pojedete do Egypta, nenajdete křesťanský Egypt. Obě země jsou islámské.

Existuje jen jediný způsob, jak to zastavit. Na káfírských školách se musí učit o dějinách spojených se Slzami džihádu. Jak je možné, že se rozšiřování islámské říše považuje za úžasnou historii a že se nikdo nezmíní utrpení dhimmí a smrti 270 milionů lidí? Dokud se to nezmění, jsme v Americe i jinde ve světě odsouzeni k nekonečné zkáze.

PRÁVO ŠARÍA

LEKCE ČTRNÁCTÁ

Islám je politickým systémem, kulturou a náboženstvím. Jako politický systém má svůj právní řád zvaný „šaría“ nebo také „právo šaría“. Možná bych ještě dodal, že není třeba používat celý termín „právo šaría“, v podstatě stačí říkat „šaría“. Nicméně prozatím nám ve studiu islámu poslouží termín „právo šaría“ lépe, neboť pro začátečníky je jeho význam jasnější.

PRÁVO ŠARÍA JAKO SKUTEČNÁ HROZBA PRO NAŠI CIVILIZACI

Většina lidí, kteří vnímají islám jako hrozbu pro naši civilizaci, má na mysli džihád. Existuje však něco ještě mnohem nebezpečnějšího než džihád, a to je právo šaría, islámské právo. Právo šaría je ale jiné než právní systémy, které známe. Právo šaría nezahrnuje jen běžné právní záležitosti, jaké by nás mohly napadnout (smlouvy, závěti, trestní právo), ale obsahuje i pravidla o tom, jak vést rodinný život, souložit, konat pobožnosti, modlit se, zdravit a další pokyny, které bychom my nazvali náboženskými a kulturními. Právo šaría tohle všechno obsahuje proto, že vychází z koránu a sunny. Sunna je obsažena v síře, Mohamedově životopise, a v hadísech, jeho tradicích.

Právo šaría je soubor směrnic, jak je můžeme nalézt v sunně a v koránu. Je pokusem, jak celou společnost přestavět do podoby, jakou měla Arábie za Mohamedových časů. Právo šaría můžeme vidět jako Mohamedovo dílo věnované snaze donutit každého člověka, aby ve všech ohledech jednal jako Arab z Medíny roku 632. Proto jde do takových detailů osobního života tak, jak to diktoval Mohamed, a obsahuje nařízení týkající se sexu, jídla, pobožností, cestování a veškerých právních detailů. Vzhledem k tomu, že Mohamed ustanovil

pravidla týkající se i těch nejmenších detailů všedního života, jsou tato pravidla součástí práva šaría.

Proč je ale šaría nebezpečnější než džihád? Když lidé mluví o džihádu, mají většinou na mysli džihád mečem, násilí. Před násilím nás ochrání policie a armáda, existuje však i subtilnější forma džihádu realizovaná pomocí peněz, psaného slova a řeči. Tato forma džihádu nás má přimět umožnit fungování práva šaría v naší společnosti. Muslimové chtějí právo šaría, protože pouze v jeho rámci mohou praktikovat autentický islám.

Šaría předepisuje formu vlády a její zákony. V Americe není možné v dnešní době praktikovat skutečný islám, neboť u nás platí ústava, která je podle práva šaría hloupým a neužitečným lidským výtvozem. Dílo Jeffersona, Adamse, Benjamina Franklina a celého zbytku praotců Spojených států je v očích islámu urážkou. Deklarace nezávislosti a ústava jsou čistou hloupostí, protože jdou zcela proti právu šaría a potažmo i proti islámu. Proč? Protože Benjamin Franklin a všichni ostatní, kteří dali dohromady naši ústavu, neměli žádné skutečné vědění. Jak je to možné? Protože podle islámu a práva šaría jediné skutečné vědění vychází z koránu a sunny. Mimo korán, síru a hadísy neexistuje žádné skutečné vědění. A proto pouze zákony založené na koránu, síře a hadísech mohou být pravdivé či správné, žádné člověkem stvořené zákony, naše ústava ani právní teorie nic neznamenají. Všechny jsou součástí tzv. *džahilije* – arabské slovo, které znamená „nevědomost“.

Náš právní systém je založen na dvou principech: zlatém pravidle a kritickém myšlení. Zlaté pravidlo je jednotným etickým systémem. Všem se měří stejným metrem. Když říkáme: „Jednej s druhými tak, jak bys chtěl, aby jednali s tebou.“, máme na mysli všechny bez ohledu na rasu, pohlaví, náboženské vyznání nebo věk. Je to jednotné pravidlo, základ etiky.

Islám je oproti tomu založen na dualistické etice. Obsahuje jedna pravidla pro muslimy a jiná pro káfiry, nevěřící. Stejně tak existuje jeden zákoník pro muže a jiný pro ženy. Islám není založen na kritickém, ale autoritativním myšlení. Hledání pravdy se omezuje na jediné tři texty: korán, hadísy a síru. To znamená, že právo šaría nelze měnit, protože nelze měnit základní texty, z nichž

vychází. Právo šaría se nedá přizpůsobit. To muslimové a stejně tak i my se musíme přizpůsobit šaría.

Dalším základním myšlenkovým, etickým a právním principem islámu je podrobení. Všichni káfiři a všechny jejich instituce se musí podřídit zákonům šaría.

Ve Spojených státech jsme také kdysi měli zákony, které podřízovaly jednu část společnosti druhé, například otroctví, které bylo založeno na rasové podřízenosti. Ty však byly v rozporu se zlatým pravidlem, a tak jsme je nakonec zrušili. Islám nad naši ústavou ohrnuje nos, protože je úplně v rozporu s právem šaría. Proto s příchodem islámu musí v Americe zavládnout šaría.

PRÁVO ŠARÍA V PRAXI

Dost už ale o teorii. Nyní si ukažme, jak jsou některé naše svobody v rozporu s islámskými zákony. Na chvíli si představte, že jste se dnes ráno probudili do světa, kde vládne právo šaría. Co všechno je jinak?

Když řeknete, že Mohamed se živil tím, že okrádal lidi, půjdete do vězení. Svoboda slova v islámu neexistuje. Odporovat islámu je v rozporu s právem šaría. Mohamed by totiž žádné výtky netoleroval. Když dobyl Mekku, po modlitbě vyhlásil rozsudek smrti nad všemi intelektuály a umělci, kteří s ním nesouhlasili. A jelikož šaría je pouze papírovou verzí Mohameda, káže smrt každému, kdo s ním nesouhlasí.

Svoboda tisku je jako svoboda slova. Šaría musí mít veškeré umění a média pod kontrolou. Jasně se to ukázalo na příkladu s dánskými karikaturami proroka Mohameda. Ty si utahovaly z násilí v islámu. Když to viděli muslimové, reagovali na to násilím, vraždami, města byla v plamenech. Toto násilí vyvolalo v lidech strach a všechny káfiřské noviny se vzdaly své svobody slova a podřídily se islámu. Právo šaría zvítězilo nad naší ústavou.

Právo šaría zakazuje jakýkoliv umělecký projev, který by mohl urazit islám. To znamená, že filmy, televize, internet a všechno umění na světě se podle práva šaría musí přizpůsobit islámu.

Součástí našich zákonů je rovnost pohlaví, šaría však velmi jasně vymezuje

rozdílné zacházení s muži a se ženami. Vzhledem k tomu, že více než 95 % zmínek o ženách v koránu, síře a hadísech se týká podrobování žen, musí se v rámci práva šaría ženy mužům podřídít.

Korán 4:34 *Muži zaujímají postavení nad ženami proto, (...) že muži dávají z majetků svých (ženám). A ctnostné ženy jsou poslušny a střeží skryté kvůli tomu, co Alláh nařídil střežit. Vzдорovité ženy nejprve pokárejte a vykažte jim místa na spaní a poté je bijte.*

V koránu se tedy píše, že ženy mohou být bity. Mohamed svou ženu uhodil a prohlásil, že by se nikdo neměl ptát, proč muž bije svou ženu. Právo šaría detailně osvětluje, jak má být žena bita, co bití předchází, kam a jak má být uhozena. Podrobování žen však nekončí bitím. Podle práva šaría má u soudu svědectví ženy poloviční hodnotu svědectví muže. Při rozdělování dědictví ženy dostávají oproti mužům poloviční podíl. Muži mají plné právo se rozvést, ženy ne. Šaría uvádí další a další způsoby, jak si ženy podrobit.

Podle práva šaría jsou ženy zcela podřízeny mužům. Proč bychom to měli tolerovat?

V Americe si každý smí pořídit zbraň, právo šaría však káfirům toto právo upírá. Pouze muslimové smí být ozbrojeni. Vidíme tu jak princip dualismu, tak i podrobení. Dualismus odděluje káfiry od muslimů. Podrobení si žádá, aby káfíři byli ve slabší pozici. Právo šaría umožňuje zabít odpadlíka od víry, člověka, který islám opustí. Odpadlictví je podle práva šaría nejhorším zločinem – tolik ke svobodě vyznání.

Podle práva šaría nikdo nesmí muslimy obracet na jinou víru, muslimové však smí obracet kohokoli. Princip podrobování je tu vidět velmi jasně.

DUALISMUS A PODROBENÍ JAKO ZÁKLADNÍ PRINCIPY

Pokaždé tu jde o dualismus a podrobení. Jde o dualismus, protože vždy existují dva různé soubory zákonů. Podrobení znamená, že se oddělená skupina lidí

(káfiři, ženy či odpadlíci) musí podřídít islámu. Právo šaría naše svobody nebudou trpět, protože jsou urážkou Alláha. Mohamed nikdy nepřipouštěl svobodu myšlení, slova, vyznání či tisku, a ani šaría je nedovoluje.

Americká ústava, Deklarace nezávislosti a Listina základních práv a svobod vycházejí z kritického myšlení, které se opírá o zlaté pravidlo. Právu šaría je zlaté pravidlo cizí.

Právo šaría je založeno na jediné autoritě – trilogii sestávající z koránu, síry a hadisů. Jediná právoplatná forma vlády a zákonů je šaría. Na celou naši civilizaci nahlíží jako na *džahilju* – nevědomost.

Celé to začíná následovně. Muslimové řeknou: „Naše právo šaría je nám tak drahé, naše zákony jsou tak skvělé, že podle nich chceme žít. Budeme se samozřejmě řídit vašimi zákony. Ale co se rodinných záležitostí týče, protože rodina v islámu tolik znamená, platí pro nás jenom zákony Alláhovy. Dovolte nám tedy, abychom si sami rozhodovali o našich rodinných záležitostech, jako je poslední vůle, rodinný majetek, rozvodová řízení, případy domácího násilí a adopce. Žádná z těchto věcí pro vás není důležitá, protože je to způsob, jak spravujeme naše společenství, a jsme od vás odděleni. Chceme své vlastní, zvláštní zákony určené pro výjimečný lid, ty nejlepší z lidí, muslimy.“

Celé se to může zdát docela nevinné, zvláště pak pro dhimmí, politiky a profesory, kteří toho o islámu vědí jen málo. Tím, že takovým požadavkům vycházíme s otevřenou náručí vstříc, se jim zároveň podřizujeme, protože islám chce, aby bylo vždy po jeho.

A proč by nám mělo tolik záležet na tom, jak bude mít nějaký muslim napsanou závěť? Zdá se to být maličkost, nic, čeho bychom se měli obávat. Tento přístup však např. umožnil v Anglii vznik řady šaría soudů založených pro správu muslimských komunit. Anglie se tak stala zemí s dualistickým právním systémem a vzdala se tím své suverenity.

ZAVÁDĚNÍ PRÁVA ŠARÍA V AMERICKÉ SPOLEČNOSTI

Právo šaría je největším klínem na světě a tento klín je vražen nejen do an-